

af sig selv, derom behøver der ikke at siges Noget i Loven.

Naar jeg dernæst kommer til § 8, skal jeg bringe i Erindring de Bemærkninger, hvormed den ærede Ordfører henlede Dømtærksomheden paa det nye Blad, der agtes etableret. Jeg har ikke den samme gode Tro til det som den ærede Ordfører, og jeg vil oprigtig tilstaa, at jeg ikke ganske kan indse Nytten af dette Blad. Man mener, at det vil være af Interesse for alle Handlende, Fabrikanter osv. at holde et saadant Blad, fordi de derigennem kunne se, hvilke Varemærker der allerede eksisterer, altsaa, naar de ville anlægge et Varemærke, saa kunne de tage sig i Agt for at vælge et af dem, der allerede benyttes. Jeg synes imidlertid, at det er en meget tarvelig Fornøjelse at holde et saadant Blad maaste i mange Aar — det maa holdes lige fra det Dieblit af, at Loven udkommer, og de yngre Handlende maa kjøbe de gamle Aargange, ellers have de ikke den tilsigtede Nytte deraf — naar Bedkommende for en ikke meget stor Betaling, lad os sige 5 eller 10 Kr., kan gaa op og se i Varemærkeregistret alle de Varemærker, som der ere anførte. Jeg tror ikke, at Nogen vil sætte sig i en aarlig Bekostning med at holde en saadan Indregistreringstidende, naar de kunne undgaa det paa den Maade, at de ligesom have Udgang til Registreringsprotokollen. Jeg ser ikke, hvad Nytte noget Menneske skulde have af denne Tidende, thi en Handlende eller Fabrikant anskaffer sig ikke ofte Varemærker; i Reglen har en Fabrikant et bestemt Varemærke og dermed lader han sig nøie. Det er altsaa et Forhold, der kun vil indtræffe een Gang for Handlende, Fabrikanter, Landmand og Andre — Enhver kan jo tage et Varemærke — men jeg skjønner ikke, at Nogen af det Hensyn skulde anskaffe sig alle Aargange af Registreringstidenden. Dette skal jeg imidlertid lade staa hen, da det nærmest er Regeringens Sag, om man tror, at Nogen vil gaa ind paa Anskaffelsen af en saadan Tidende. Hvad der derimod forekommer mig at være i allerhøjeste Grad betænkeligt, er den Bestemmelse, der staar i § 8 andet Punktum. Der staar, at i denne Tidende kan Indenrigsministeren tillige paabyde indført Beskyttelse om Firmaer, om Patenter og om Eneret samt andre Beskyttelsesforhold, som efter Tidendens Diemed findes egnede dertil, selv om Beskyttelsesforholdene efter de derom gjældende

Love hidtil have skullet ske andet Steds. Altsaa giver man her Indenrigsministeren en ganske almindelig Bemyndigelse til at forandre alle de Love, hvori der findes loubestemte Regler om Beskyttelsesforholdene. Jeg vil her blot nævne Noget, som saa passende kunde komme ind i Registreringstidenden, f. Ex. Beskyttelsesforhold om Falskter og om Proklamata. Det var vist meget rart, naar en saadan Tidende endelig skal udkomme, at saadanne Ting kom med, thi saa var der maaste Nogle, der vilde holde den; men at give Indenrigsministeren Tilladelse til at forandre Konkursloven og andre Love paa den Maade, tror jeg er høist betænkeligt, og jeg har derfor tilladt mig at foreslaa, at det andet Punktum i § 8 udgaa.

Jeg gaar dernæst over til selve Lovforslagets § 11. Her har jeg blot en Bemærkning at gjøre til 2det Punktum i 1ste Stykke, hvor der staar, at, naar der fra flere fremkommer Anmeldelse om det samme Mærke for de samme Varearter, tilkommer den nævnte Ret den, fra hvem Anmeldelsen først er fremkommen. Her kommer jeg igjen tilbage til, at, skal der være Stabilitet og Orden i Tingene, saa maa Reglen være ganske almindelig den, at naar en Mand har faaet udelukkende Ret til Benyttelsen af et Varemærke, saa kan han benytte det til sine Varer i Almindelighed, til hvilke Varer han vil; men derimod vil det kun give Anledning til Uklarhed, til Processer og til Chikanerier, dersom man i Loven ammitterer, at somme Varemærker kunne bruges — „udelukkende“ staar der endogsaa, hvilket er en Modsigelse — af forskellige Personer, naar de blot holde sig hver til sin Vare. Dette synes mig ikke rigtigt. Der kan jo vælges Mærker nok; Folk behøve jo ikke at være i Forlegenhed for, hvilke Mærker de skulle vælge; men naar en Mand f. Ex. har valgt et Mærke til sit Smør og en Anden tager det samme Mærke til sin Ost, saa er det meningsløst, thi saa er den Mand, der først har brugt Mærket til sit Smør, udelukket fra senere at anvende det samme Mærke til sin Ost; altsaa den Tilspøining: „for de samme Varearter“, forekommer mig at maatte udgaa. Mærket bør kunne anvendes af den, der eier det, til alle hans Varer. Jeg har derfor tilladt mig i Endringsforslag Nr. 6 at foreslaa, at disse Ord udgaa. — Det ærede Udvalg har i Stedet for Forslagets § 11 2det Stykke, som i Realiteten tiltrædes, foreslaaet en anden Redaktion, idet Ud-